

man vil gøre nogen Forandring i den, vil det være Socialdemokratiets Sag at staa paa Vagt, for at det ikke skal kunne ske. Jeg erindrer, hvorledes de Herrer i sin Tid stillede sig overfor denne Lov, hvordan deres Ordførere betegnede denne Lov, som de nu ere blevne saa glade ved, som noget Hokusfokus — det udtalte han — der ikke havde Spor af Betydning, det var kun et lille Stykke daarlig Fattiglov, som aldrig nogen Sinde kunde blive til andet. Det er godt, at Folk kunne forbedre sig med Tiden, og det er godt at høre, at det nuværende Socialdemokrati med dets Ordførere er kommet til det Standpunkt, at det er en Lov, som den almindelige fattige Befolkning har stor Interesse af, saa hvis der skulde vise sig Lyst til at pille ved den, maa Socialdemokratiet staa paa Vagt for at afværge det.

Men, som sagt, jeg mener, at den Tid vil komme, da der vil stilles forøgede Fordringer til Statskassen, og saa maa vi være i Stand til at skaffe de fornødne Midler til disse Reformers Gennemførelse. Og der kan jeg for mit personlige Vedkommende ikke andet end udtale, at jeg er overbevist om, at vi saa til den Tid maa komme til en forøget Beskatning af Spiritussen her i Landet i de forskellige Former, hvori den nydes, saavel den finere som den grovere — en forøget Beskatning siger jeg med Villie. Thi det er jo ingen ny Skat, det maa vi jo være paa det rene med, og det er der vel ingen, der tvivler om; men sommetider kan man af Diskussionen faa det Indtryk, at Folk mene, det er noget ganske nyt, og man taler om, at det er at lægge Skat paa den fattige Mands Snaps o. s. v., o. s. v. Nej, det er noget, som een Gang er anerkendt og godkendt af den danske Rigsdag og af Befolkningen i det hele, at det er et Skatteobjekt, som kan benyttes til at skaffe Penge i Statskassen, til Gennemførelse af andre og større Goder, Reformere. Derfor have vi jo haft Beskatning paa det Omraade i mange Aar, og mig bekendt er der ikke gjort Forsøg fra noget politisk Partis Side paa at afskaffe den Beskatning eller de Afgifter, som vi nu en Gang have paa Spiritus i de forskellige Former, hvori den nydes.

Og jeg mener, det vil være fuldt berettiget, naar den Tid kommer, da der skal skaffes flere Penge til Veje, at man da gaar til at forøge Afgiften paa disse Artikler, med Hensyn til hvilke jeg er overbevist om, at den store Del af den danske Befolkning altid vil blive ved at hævde,

som den har gjort hidtil, at de ikke ere Nødvendighedsartikler, ikke ere Livsfornødenheder, men kun en Luksusvare og et Nydelsesmiddel, som kun en mindre Del af Befolkningen bruger til stor Skade for den øvrige Del. Thi jeg er overbevist om, og jeg antager ogsaa, at de allerfleste ærede Medlemmer ere enige med mig deri, at selve det gamle, lovpriste Brændevin er ikke nogen almindelig Forbrugsartikel i den almindelige Befolkning; det er vistnok en meget lille Procentdel af det danske Folk, som overhovedet daglig nyder Spiritus. Og at det ikke er nogen Livsfornødenhed, viser sig jo dog deraf, at vel nok Halvdelen af Befolkningen, navnlig Kvinderne, næsten helt afholder sig fra Nydelsen af Spiritus, hvortil kommer den store Masse af unge og den store Mængde af voksne, som mange Gange have vist at kunne udføre det bedste og største Arbejde uden denne Stimulans, som Spiritus er. Der er maa-ske ikke ret mange, som have haft det klart for Øje, hvilken økonomisk Rolle for vort Land og vort Folk de Udgifter spille, som vi der paalægge os; men det er jo faktisk saaledes, at det er en ganske uhørt Masse af Penge, der derved tages ud af Folks Lommer. Efter den sidste statistiske Aar-bog viser det sig, at der hvert Aar her i Landet forbruges 700,000 Tdr. bajersk Øl, det bliver, omsat til halve Bajere, ca. 300 Millioner, og jeg antager ikke, at vi regne for meget ved at ansætte hver halv Bajer til en Pris af 13 Øre; jeg antager, at det snarest er for lavt, naar man tager Hensyn til, at en stor Del af dem nydes paa Beværtninger, hvor der jo betales, iberegnet Drikkepenge, 20—30 Øre for en halv Bajer; men regner man den blot til 13 Øre gennemsnitlig, bliver det en aarlig Kapital paa 39 Mill. Kr., som det danske Folk har Raad til at smide ud til Drikkevarer som bajersk Øl. Og efter det samme statistiske Tabelværk viser det sig, at der forbruges aarlig noget over 30 Mill. Potter Brændevin. Regner man med en Gennemsnitspris af 50 Øre, hvad jeg ogsaa mener er meget lavt, eftersom en stor Del købes og nydes i mindre Partier, Snapse og halve Pægle, for hvilke der betales en meget stor Pris, bliver den aarlige Udgift 15 Mill. Kr. Det bliver alene til Brændevin og bajersk Øl en aarlig Udgift ud af Borgernes Lommer paa noget over 50 Mill. Kr.

Nu antager jeg ikke, nogen vil paa-staa, at disse umaadelige Masser af Penge væsentlig eller hovedsagelig betales af den fattige, arbejdende Del af Befolkningen.